

La Muralla Oest d'Agulles és una bona opció pels matins calorosos d'estiu donat que la seva orientació ens garanteix una bona ombra fins a les tres de la tarda. La Via dels Rodríguez guanya el cim de la Peluda per aquest vessant; equipada generosament amb parabolts ofereix una escalada vertical i amb cert ambient però amb un compromís pràcticament nul. En definitiva, una bona opció per iniciar-se en l'us dels estreps o per passar un matí sense gaires preocupacions.

Via: Dels Rodríguez
Dificultat: 6a+/Ae o V/Ae
Grau d'exposició: Baix
Grau de compromís: Baix
Llargària: 100 metres

Equipament: Equipada amb paraboltsMaterial: 20 cintes exprés i els estreps

· Orientació: Oest

Aproximació:

Després de deixar el cotxe a Can Massana hem de prendre la pista que ens porta fins al Coll de Guirló. Un cop arribem al Coll caminem uns quants metres més en direcció a la muntanya i prenem un corriol a mà dreta direcció al refugi Vicenç Barbé. Al cap de pocs metres prenem un altre corriol a mà esquerra que és el que porta a la Bandereta (aquest no és gaire definit). Un cop siguem al peu de la muralla hem d'anar resseguint-la cap a la dreta fins trobar el peu de via (línia de parabolts).

L1(6a+ o V/Ae)

La via s'inicia en una placa a l'Agulla del Sol Ponent. Al cap de pocs metres d'anar un xic cap a l'esquerra entrem a una canal que fan les dos agulles (Peluda i Sol Ponent) on s'ha d'escalar en oposició fins que arribem a una llastra que ens permet canviar de paret i passar a La Peluda. A partir d'aquest punt escalem seguint el camí que ens marca la llastra. Imagino que es pot forçar tot en lliure, però el cert és que la roca es bastant discreta i convida a l'Ao. És possible que si la via és repeteix amb certa freqüència quedi una tirada amb roca més fiable. La reunió es fa al final de la llastra, al mig de la placa i és penjada. 25 metres.

L2(Ae)

Sortim de la reunió recta amunt en artificial. L'artifo no és gens exigent (vertical i amb les assegurances properes) fet que el converteix en una bona opció per iniciar-se en aquesta tècnica. Just abans d'entrar a la reunió sortim en lliure (V) tot i que es pot arribar fins la R en artificial. 25 metres.

L3(V+/Ae)

La sortida de la reunió pot ser la part més fina d'aquesta tirada, però la proximitat de les assegurances dona molta confiança. Després d'aquests primers metres ens situem sota un gran llavi que flaquegem cap a l'esquerra fins trobar un punt més dèbil que ens permet superar-lo en artificial. Un cop situats sobre el llavi queda una placa fàcil fins la reunió. 20 metres.

L4(III)

La darrera tirada és un pur tràmit fins al cim de l'agulla. 30 metres.

Descens:

Un ràpel de 20 metres per la cara est ens deixa al cor d'Agulles.

El que més m'ha agradat:

- Verticalitat a les dos primeres tirades.
- L'equipament generós permet que sigui una bona via per practicar amb els estreps.

El que no m'ha agradat tant:

• Llàstima que la roca sigui discreta a la primera tirada, doncs si no fos així seria un bonic llarg en lliure.